

„Az élet értelme nem is a terápia, hanem az öröm”

A SZERETETEN ALAPSZIK MINDEN

Aművészetek szerepe a halmozottan sérültek integrációjában címmel szakmai napot szervezett a pozsonyi Carissimi Nonprofit Alap Komáromban, a Selye János Egyetem konferenciaközpontjában. Érintettel, szülővel, előadókkal beszélgettünk.

Bauer Edit EP-képviselő, a Carissimi kurtatóriumi tagja, majd **Körtvélyesi Piroska**, a társszervező Komáromi Protestáns Nőegylet elnöke köszöntötte a konferencia résztvevőit, akik a művészeti terápiákról, a zeneterápiai eszközök felhasználásáról és a hit segítő szerepéről a fogyatékossgal élő személy és környezete életében témában hallgattak előadásokat, és láttak egy rövid bemutatót a résztvevő fiataloktól. Közben fogyatékossgal élő gyermekek alkotásait tekintették meg.

AZ AGY AZ IDEGRENDSZER NAGYFŐNÖKE

Maňka Veronika kissé más oldalról látatta a művészeti terápiákat. „Megvizsgáltuk az agyunkat, hogy mit csinál, amikor művészeti terápiával foglalkozunk. Ilyenkor a jobb agyféltekénk működik intenzívebben, amely rengeteg olyasmit tud, amivel helyettesíteni, támogatni tudja a bal agyféltekét” – avatott be az előadó, aki gyermekekkel és szakemberekkel is foglalkozik. „Gyermekekkel mindig jobb dolgozni” – vallotta be – „Őszinték, aranyosak, tiszta a szívük. A gyermek mindennek tud örülni. Mi, felnőttkorunkra egy kicsit elromlottunk. Többet figyelünk arra, mi a rossz az életben, mint arra, hogy mi a jó nekünk; pedig az élet értelme nem is a terápia, hanem az öröm” – indokolta a szakember. Amikor a pozitív energiáról beszélt, mindenki felszaba-

dultabb lett a teremben, jegyeztem meg. „A pozitív energia élte bennünket” – mondta **Maňka Veronika**, majd sorolta – „A szeretet, az öröm, az, hogy jól érezzük magunkat, hogy átadjunk valamit. A komáromi hallgatóság rengeteget adott. Valamennyi ilyen találkozásnak nemcsak arról kellene szólnia, hogy szakmailag elvigyünk valamit, hanem arról is, hogyan viselkedjünk a másik emberrel, és miképp becsüljük meg a másikat. Ez nem kapható sehol. Ezt meg kell tapasztalni” – búcsúzott a szabadúszó gyógypedagógus. **Haris Szilárd**, a komáromi Selye Já-

Haris Szilárd előadás közben

nos Egyetem teológus doktoranduszhallgatója a hitnek a fogyatékossgal értékelésében és elfogadásában betöltött szerepéről beszélt. „Reményeim szerint sikerült rámutatnom az előadásomban arra, hogy a fogyatékossgot csak a Szentírásból tudjuk igazán jól látni. A Szentírás adekvát választ ad erre a problémára. Teológus vagyok. A saját életemben is úgy tapasztaltam, hogy a Szentírásból kaptam igazi erőt, szemléletváltást. Pozitívrá fordultak az olyan dolgok, amiknek azelőtt csak a negatív oldalát láttam. Ezt nem emberi igyekezetnek, hanem isteni közbeavatkozásnak, isteni kegyelemnek tartom, és tudományos szempontból is megállja a helyét” – fogalmazott a doktoranduszhallgató. Véleménye szerint a művészeti terápiának és a Szentírás oktatásának van kapcsolata. „A hittanoktatásban a bibliai történeteken keresztül az érzelmi nevelést is tanítjuk. A hittanoktatás fő célja, hogy hitre nevel. Azokat a képességeket kapcsoljuk be, amiket a művészeti terápia. Alkalmazunk drámajátékot, bábszínházat, hogy jobban meg tudjuk értetni a bibliai történet tanulságait” – mesélte a módszereket **Haris Szilárd**, aki Perbetén, a gyülekezet vasárnapi iskolájában tanítja a gyermekeket.

LEFESTENI A ZENÉT, BELETENNI A SZÍVET

Amíg a megjelent pedagógusok, szak-

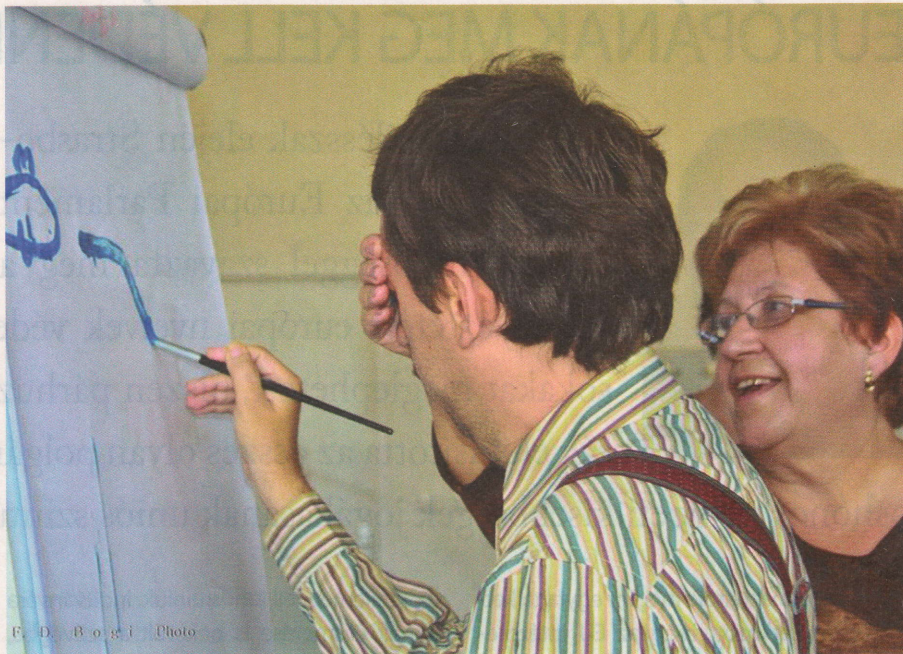
Zupko Mária: Kell szebb ajándék a gyermeki mosolynál?

emberek, szülők az egyik teremben az előadókat hallgatták, egy másik teremben inkluzív foglalkozásra került sor, amit **Zupko Mária, Korda Edit** és **Korda Kinga** tartottak, rávezetve a fiatalokat, hogyan lehet lefesteni a Tavaszi szél vizet áraszt kezdetű népdalt.

Korda Edit és lánya foglalkozás közben

„A Carissimivel az alapítása óta együttműködöm” – fogadott **Zupko Mária** – „Ezekkel a gyermekekkel fokozatosan találkoztam az évek során, a rendezvényeken. Nagyon fogékonyak a szeretetre. Ha érzik, hogy valaki őszintén tiszteli őket a máságuk által is, rajonganak érte. Bíró Ágika Marika néninek szólít, és mindig mondja, hogy én csak oda megyek, ahol te is ott vagy. Bensőséges viszony alakult

Lerajzolták a zenét

ki a gyermekek és közöttem, aminek nagyon örülök. Feltöltődöm. Minden ilyen találkozás borzasztóan sok pozitívumot hoz a számomra. Már nem vagyok igazán gyakorló gyógypedagógus az elmúlt néhány évben kicsit a szociálpolitikával is foglalkozom. Ilyenkor mégis jó újra a fiatalok között lenni” – mosolygott. Vajon mi az, ami Fülekről az ország különböző pontjaira viszi? „A Carissimi szervezésében évente két nagy és több kisebb találkozót szervezünk. Igyekeztünk több helyszínt megtalálni az ország minden pontján. Galántától Nagytárkányig több helyen találkoztunk, és minden alkalommal, más témával foglalkozunk” – magyarázta. Egészen jól zenéltek – vettem közbe.

„Nem először csináltuk” – érkezett a válasz – „Rátapintottunk, hogy nagyon sok muzikalitás van bennük, amit ki kell dobortítani. Elővenni az ismeretanyagot, amivel rendelkeznek, és arra építve segíteni, hogy azt a zenei tehetséget, ami bennük rejlik, tovább lehessen fejleszteni. A zenén keresztül tudják kifejezni magukat. Ma azt kértük, hogy fessék le a zenét. Ez a zeneterápia egyik válfaja, amivel keveset foglalkozunk. A fiatalok megmutatták nekünk, milyen jól érzik és értik a zenét” – magyarázta a szakember. Kiderült, azért a Tavaszi szél-re esett a választásuk, mert olyan népdal kellett, melyet a foglalkozás legfiatalabb, kilenc éves és legidősebb, harminc esztendőes résztvevője is ismert. „Foglalkozhatunk más népdalokkal, sőt komolyzenei művekkel is. Kiváló erre Smetana Moldvája. Felnőtt fogatékallyal élők csodaszép alkotásokat

készítettek erre a zenére” – tette hozzá **Zupko Mária**, akinek a foglalkozás közben hétfelé kellett figyelni. „A gyógypedagógus már csak ilyen” – sóhajtott – „Hátul is van szeme. Sokat segítettek a pedagógussegítők, akik vállalták, hogy a gyermekekkel pluszban is tevékenykednek. Külön kiemelném Korda Editkét és a lányát, Kingát, akik az előkészületektől kezdve segítettek, és itt voltak végig velem. Először volt részük ilyen egész napos foglalkozásban. Hogy mi egy gyógypedagógusnak a sikerélmény? Amikor látom a gyermekek ragyogó szemét, hogy boldogok. Olyan örömmel rohantak a szülőkhöz, és mutatták, hogy mit sikerült rajzolniuk. Kell szebb ajándék a gyermeki mosolynál?” – kérdezett vissza a gyógypedagógus, akiről nagy szeretettel beszélt **Korda Edit**, a deresi kisiskola tanítónője.

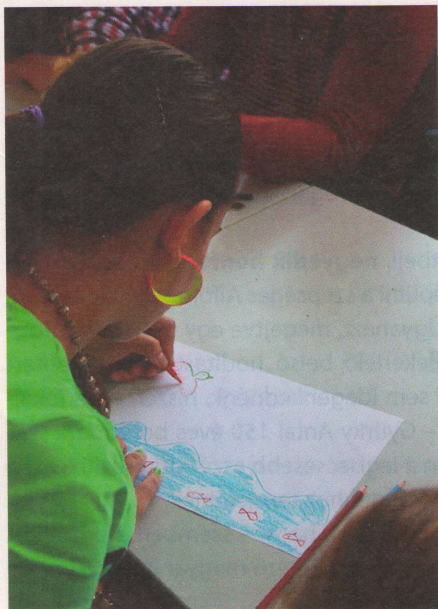
„Sok olyan gyermekünk van, akik egyéni bánásmódot igényelnek, ennek kapcsán találkoztunk évekkor ezelőtt Zupko Máriával. Az ő hozzáértése és szeretete átragadt ránk is. Valójában, ahol tudunk, ott segítünk a Carissimi munkájában. Marika tanácsadóként szerepel az iskolánkon. Mindig átértékeljük az eredményeket, megbeszéljük a további teendőket, hogyan tudunk segíteni a gyermekek fejlődésében. Ha a pedagógus szívvel lélekkel csinálja, akkor látszik a fejlődés. Ezt megtanulni nem lehet. A szívet kell először beletenni. Ezeknél a gyermekeknél a szereteten alapszik minden” – vallotta a pedagógus.

folytatás a 13. oldalon

folytatás a 11. oldalról

HAJÓ, VÍZ, VÁR

Petőcz Balázs, a foglalkozás egyik résztvevője Dunaszerdahelyről érkezett, és boldogan mesélte a nap folyamán szerzett élményeit. – Jól éreztem magam. Sokat készültem arra, hogy felléphessek. A verset, amit szavaltam Uher Anikó nével tanultam meg, ő készítette fel. Horváth István: „A nyelv csak élve tündököl” című versével képviselem a dunaszerdahelyi Mentálisan Sérülteket Segítő Társaság klubját. Nagyon jó volt, hogy a közönség tapsolt, előtte egy kicsit izgultam, de jól sikerült. Hajót, vizet és várat festettem. Dunaszerdahelyen, a mentálisan sérült fiatalok alkotásait bemutató vándorkiállításra is ezt festettem. Sok mindent kiállítottak. Nyolc festményt vittem oda – tudtam meg. – Nem is készültem arra, hogy szavalni fog. Nagyon meglepett a szívhez szóló vers – vette át a szót **Petőcz Erzsébet**, Balázs édesanyja – Sokat foglalkozunk a versekkel otthon és a klubban is. Szeret verset mondani. Támogatom, amiben csak tudom. A klubban vannak tanító nénik, ők készítik fel. Hétente járunk össze, hétfőtől csütörtökig naponta délután egy órától négy óráig. Rendszeres látogatói vagyunk a klubnak. A gyermekek főzni tanulnak, szerdánként Uher Anikó tanító néni foglalkozik velük. Alkotásaikból kiállítás nyílik majd október 18-án, a jövő héten, pénteken, Dunaszerdahelyen, a Sárga kastélyban. Balásznak otthon napirendje van. A verseket, amiket szaval, maga beírja a számítógépbe, hallgat is verset. És amelyik megtetszik neki, megtanulja. Harminc éves lesz az idén novemberben. Igényli ezeket a találkozókat, sokat nyújtanak az ilyen szakmai napok mindkettőnknek.

Balra Petőcz Balázs

Mindkét előadás tetszett. Nagyon színvonalasak voltak – vélte a szülő.

SZERETETVENDÉGSÉG

Körtvélyesi Piroska, a Komáromi Protestáns Nőegylet elnöke éppen bezárta az előadóterem ajtaját, amikor a szakmai nap végén mellé léptem. „Azért választottuk a társszervezést, mert közel áll hozzánk ez az ügy. Egyházunknál is vannak fogyatékos gyermekek. Szeretetvendégségeket szoktunk tartani nekik, amik zenés estek is egyben. Eljönnek a szüleikkel, nevelőikkel, s együtt töltünk egy-egy délutánt. A Carissimivel ez volt az első közös akciónk. Az előadásokból mindenki sokat tanulhatott” – mondta az elnök asszony. Megtudtuk, a Komáromi Protestáns Nőegyletnek jelenleg hetvennégy tagja van. Havonta egyszer találkoznak. A hónap utolsó keddjén délután fél ötkor. Egész évre szóló terv szerint tevékenykednek. Orvosi, környezetvédelmi,

művészeti előadások váltják egymást. A komáromi szekeres gazdáról szóló előadásukat a nagy érdeklődésre való tekintettel a Csemadok Komáromi Városi Szervezetének székházában tartották. Nemrég kézimunka kiállítást nyitottak, jótékonsági templomi hangversenyt tartottak a Timóteus ház javára. Október végén ismét zenei előadás várja majd az érdeklődőket. Júniusban és decemberben köszöntik jubilánusaikat. „Vannak szponzoraink, akik adójuk két százalékát nekünk ajándékozzák, és vannak, akik adakoznak a Nőegylet számára. Köszönjük nekik, mert ebből tudjuk a munkánkat végezni, és segítyeket juttatni a rászorulóknak” – tette hozzá **Körtvélyesi Piroska**.

A kormányhivatal támogatásával megvalósult május végi dél-szlovákiai körút és a június közepén megrendezett nagytárkányi családi nap után, a komáromi szakmai nap és konferencia volt a pozsonyi Carissimi Nonprofit Alap idei harmadik rendezvénye. Bauer Edit EP-képviselő, a Bethlen Gábor Alap és a Szlovákiai Magyar Egészségügyi Társaság támogatták. A Komáromi Protestáns Nőegylet mellett a komáromi Selye János Egyetem volt az esemény társszervezője. ■

BÁRÁNY JÁNOS

FOTÓ: FINTA DOBOS BOGLÁRKA ÉS A SZERZŐ (1)

Körtvélyesi Piroska: Közel áll hozzánk ez az ügy

